

νοι, ὅπλη τῷ τέλει πορωνίς. ἐξῆς δὲ σύνημα καὶ φεικοτάλια Α σίχων ὄμοιόν ἔξειδης σείσα καλαχοροῦ προχαιρεῖ. ἀνὰ τὰ μέρη μήνος διμετραίναται λιπτά, οὐ μὴ καὶ πλευτερίαν, οὐ καὶ πλευτερίαν. Οὐδὲ τείτης ιαμβονέχοντα. Οὐδὲ τείτης πατεληπτικὸν ἐφθημιμερές. οἱ ἐξῆς τεύτων δύο σίχοις Ηροχαικοὶ ηττράμετροι κατεληπτικοί. Οὐδὲ δὲ ἐξῆς τοῦ χοροῦ ἐκάλων τὰ μέρη αὐτούς τεττράμετρα, ταῦτα δὲ γένεται τεττράμετρα κατεληπτικά. τὸ δὲ τέτταριον ιαμβικὸν δίμετρον αἰκαττάλικον. Τὸ πεύκιστον δύοισι εἴκοσι διπροχαικούς. ἐξῆς δὲ τεύτων ἐκάθεται σίχοις δύο ιαμβοις τεττράμετροι κατεληπτικοί. Ήπλικὸν δὲ τὸ διποθέσεος τεττράγραφος, ὅπλη δὲ τῷ τέλει πορωνίς. ἀλλας. Διπλὸν δὲ ζεῦς, πύγκεστον ὑπειλήφαμέν σφόδρα. τί γένοιτο πυρὸς ἐμπυρώτερον καὶ σφόδρότερον, ὅπου γε τὰς Κλέωνος ἀναζήσειν τοὺς ἀνέπειρούς ναυτικῶν. μὴ δέ τις τῇ πόλει θέτειτος θητέειαν, ἀλλὰ δὲ οὐ περβάλλουσαν ἐντοῦ πονηρίαν τελείωνται διποθέται δοκεῖ. Οὖν δὲ τὰς γίνεται θαυμάτεις τεντηπότος, οὐδὲ τούτοις ηπλικόνται.

Θαυμάζει τὸν ἀνδρεῖαν. οὐ γένεται ἀλλαντοτώλια τοῦ Σείτου οὐδὲ τὸ Κλέαντα πονηρὸν ὄντα βουλεύοντα φεικαῖ. Οὐκ δὲ φλαμπον.] οὗτος οὐ φαῦλον εἰς ἀγριπτον οὐδὲ πονηρὸν θέτει τὸ φράγμα. οὐδὲ ἀνύποτον, εὐφρατεύοντα γένεται παρευδοκιμούμενον ὅρῳ τὸ Κλέαντα ὁ χορός. Αλλὰ ηπειρία.] θητεύμενος δὲ καταθητείσθι, καὶ μὴ ἀνήσ. Επιπλέον δὲ τὸ Αλλαντοτώλιον φονὸν χορός, οὐδὲ φράγμας ὅτι πορσκεῖται τὸ Κλέαντα ηπημάρτυρος. Καὶ σρόβει.] σρόβεις ἐργαλείον κναφικόν. φονὸν οὐδὲ φεικεῖται αὐτὸν φρέσφερος. τούτο γένεται τὸ Βέργαλειον τὸ ἐργον. Μηδὲν ὄλιγον πόσει.] γραφεῖ. Γ μηδὲν ἐλασσον ποίει. φονὸν οὐδὲ πάντα μεγάλα κατὰ αὐτὸς ποίει καὶ μηδὲν εὐτελέσ. Νῦν γένεται μέγε.] γνῶν γένεται κατὰ αὐτὸς μηδὲν αὐτεῖ. καταπειπάλαμται φονιν. ἡ μεταφορά, διπλὸν παλαιόντων τῆς τοὺς ἀντιπάλους μεβλαστών. καὶ ἐπὶ τοῦ κρείτιονος γνομένου. Ως δὲν νικᾷ μαλαζῆς.] ἐπεὶν ἐν τῇ ἀργῆ καταγωνίσῃ καὶ αδεινῆ ποιήσῃς.

B I S E T U S. Σύνημα καὶ φεικοτάλια σίχων
σ'. μεθ' οὓς τείσα καλαχοροῦ είστα μένος σίχοι. καὶ

AΛ. Αλόνως θεῖται Τιούτης ἀνάπτων τὸ
βίον,
Καὶ τὸν αὐτήρεδδεν εἶται, ταλλότερον αὐτῷ θέ-
ρο.

Νῦν δὲ τὰς σάχις ἐκείνοις, οιοῦ ἐμείθεν ἡγα-
γήσῃ,
Εν ξύλῳ μήσας ἀφαύει, καὶ ποδόθεται βούλε-
ται.

ΚΛ. Οὐ δέδοιχον μάς, ἔως αὐτὸν τὸν τούτον τοῦ
ετον.

Καὶ τὸ τὰς δύμου φεικοτάλιον μακκοῦ καδί-
μον.

Χο. Οὐδὲ τὰς ταῦν ανυψεῖεν),
Καὶ μετίσηστε γράμμα-
Τῷ τὰς παρεικότῳ.
ΚΛ. Εἰ σε μή μισθοῦ, γνοίμιλα ἐν Κρατίνου κε-
δίον,

A G. A T qui cum talis fuerit per omnem vi-
tam, post tamen
Fortis esse visus est, alienam messem deme-
tens.

D Nunc autem spicas, quas illinc attulit, pale alti-
gai.

Arefacit, εἰ populo vult rependere. CL. nilego
curo vos:

Quantisper quidem hoc superstes est in urbe,
senaculum:

Et populi persona surda ac muta staliè desi-
det.

C H. Quād impudentem gerit se undique:
E Nec colorem, qui adest, improbo

Mutat in vulnū homo!
CL. Nisi te odi, siam una de Cratini ouillis pel-
libus,

Σχόλια. Αλλότερον αὐτῷ θέρος.] τουτέστι τοὺς αλ-
λοτέρους καρπάτους Κατόνους, θεῖται γεωργάνων καὶ καρ-
πούμονος. αἵνιτες δὲ φρός τηλού Πύλου. καὶ ὅτι μῆτος τοὺς
κινδυνούς καὶ τὰς τολλάς ταλαιπωτίας ἀστούσης οὐ περιένει
Δημοσθένεις πολιορκῶν τοὺς ἐν Σφαιρινείᾳ. μηδὲν δὲ
Κλέων πονήσει, ἀλλὰ διέτερον ἐφέτοιμα καὶ θώρ, τὰς γί-
νεται πλευρέων παρελόμενος, αὐτὸς ἐπειργάσθων τῷ κα-
τορθώματι. οἰς ἐπειτις ἀγνώμων αὐτὴρ ἐστιν αὐτὸς ἀριπτὸς
ἀλλα εἰκατάλων τῷ πειραταγεωργῶν Κατοπεικονότα,
τοὺς καρπούς δὲ εἰσιν ποσέτειμα. Νῦν δὲ τοὺς σάχις]
ἐξῆς διπλὸν τὸ αὐτό. αὐτόματε τοὺς σάχις. αὐτὸς τῷ αὐτῷ
μαλάτων οὓς ζόντας ἐξειν Λακεδαιμονίων κατεπαγ-
γειλαμένος δὲ Κλέων Ιοὺς Αθηναίοις γεωργοθέσμων ἔ-
γαγήσ. φονὸν οὐδὲ Ιοὺς ἀνδρας ἐκείνους οὓς δῆτες ἔγα-
γησ, αἴφεναι οὐδὲ ημέρανται μέγαροεῖται. Αποδόδε.]
παλαιόται. Ιτέται λύτρα ταῦτα αὐτῷ λαβεῖν. Μακκοῦ]
αὐτοπλαινεῖ. Ιτέται λύτρα. ἐφαρμός δὲ ὅτι οὐδὲ Μακκοῖ, ἐνει-
λοῦ. Κρατίνου καίσιον.] καὶ διὸν δέ τοῦ αὐτοῦ Ιοὺς ἐπειτις
μέριμνα σκευαζόμενον. οἰς ἐνουρητῶν δὲ ἐγένεται οὐδὲ πάτερ
αλλα εἰς Κρατίνου δὲ Κρατίνος Κατοπεικονότας κα-

F μαρδίας ποιητής, πορειβύτερος Αρεισοφάνους, τῷ διγαν-
εύδομίμων. γνοίμιλα οὐδὲ φονὶ εἰς τὰς οίκτας Κρατίνου
καρπάτων, ὡς μὲν κατερεῖν ἐκείνον εἰμί σε μισθοῦ. σπερμοὶ
δοκεῖ παρόξυστες εἰκεῖνος, καὶ τοις Τοῦ αὐτούς εἰσεθεῖσται
τοῦς τεττράγραφους, πάλιν τοις τεττράγραφοις τὰς πλιώλεις.
εἰς αὐτὸν τε Κατόνων οἰκενομία ταῖς κεχρημάτοις τοιαυτῇ.
τὰς καρπάτων ὁ Κρατίνος ἐπλάσται αὐτῷ εἶται γαῖα, Κα-
φίσαται τῷ σωματικού τοῦ σῶν αὐτῷ θέλειν, καὶ πανό-
στοις αὐτῷ δίκιλης λαγχάνειν. φίλους δὲ φεικοτάλιας τῷ
Κρατίνου δεῖδε μηδὲν προσετές φεικοτάλια καὶ τὸ ἔ-
χθρας αὐτοπλαινεῖ τὰς αἴτιαν. τὰς δὲ, μέμφεσθαι αὐτῷ
μη καρπάτοι. οὐκέτι τοις τοῦ μέθης μηδὲν δοκεῖ οὐδὲ ποτέ
πρότερον. καὶ ταῦτα ἐξῆς.

B I S E T U S. Σημειώσει δὲ τοῦτα μέχρι τοῦ πήρε-
σιν τοῦ